

“No farem renunciar a l’acta cap diputat”

El Parlament estudia la fórmula per aplicar la resolució del jutge Llarena

Torrent garanteix que ni s’alteraran les majories ni ningú haurà de deixar l’escó

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 16 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14699 - AVUI / Any XL. Núm. 13569 - EL PUNT

NACIONAL

P6-7

Setge als plàstics

DEBAT • La norma europea empeny govern i empreses a eliminar els d’un sol ús i el sector químic vol una utilització sostenible del material

Nacional

P9

Carme Forcadell, en una imatge d’arxiu ■ ACN

Forcadell demana el trasllat de Figueres a la presó del Catllar

Europa-Món

P18

La pluriocupació és habitual a l’Eurocambrà

Nacional

P13

Els SIE, vitals en l’atenció a la violència masclista

Punt de Vista

Tribuna

Les religions del vi

Miriam Díez Bosch

De reüll

Sobre vocabularis

Anna Puig

L’ESPORTIU

Els jugadors francesos celebrant la seva victòria en la final del mundial de futbol de Rússia 2018 ■ EFE

Segon mundial per a França

Els de Deschamps vencen una Croàcia que no abaixa el cap (4-2)

DIVENDRES 20 DE JULIOL PAVELLÓ MUNICIPAL POBLA DE SEGUR 22H

PARADISE

ENTRADES JA A LA VENDA OFICINA DE TURISME 12€ anticipada 15€ taquilla

PARADISE LA POBLA DE SEGUR

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Dia a dia complicat

Tots els problemes de fons que van generar el conflicte de Catalunya amb Espanya continuen existint. El govern espanyol defensa la Constitució amb totes les armes, com és lògic. Mentrestant, el govern català defensa l'objectiu d'independència sobre el qual va poder formar un govern i una majoria parlamentària després de les eleccions del 21-D. Cada govern defensa amb fermesa tot allò que creu que pot mantenir-lo en el poder i en aquest cas, català i espanyol, és pràcticament impossible posar-se d'acord. Ningú renunciarà a objectius. És possible, com s'està veient, canviar les maneres dient-se les veritats a la cara. Els dos presidents convocaran eleccions respectives –generals i catalanes– més aviat que tard i seria tot un èxit arribar-hi amb bones maneres, un fet que despitaria tots aquells que s'han situat en el discurs de la confrontació permanent.

En el seu període governamental, ni Quim Torra ni Pedro Sánchez tenen gai-

És possible, com s'està veient, canviar les maneres dient-se les veritats a la cara

re res a perdre. No creien que arribarien de la manera que ho han fet a les respectives presidències, un fet que és positiu. Des de fa dies que tots dos s'estan comunicant a l'hora que volen i des d'on volen per WhatsApp. Tot obert amb el límit que ni l'un insisteixi amb la Constitució ni l'altre insisteixi amb l'autodeterminació. Caldrà veure quin serà el límit de la Generalitat per aguantar la negativa de Sánchez i el límit del govern espanyol per aguantar les peticions independentistes. Tot indica que hi haurà un llarg temps d'espera.

La relació entre els dos presidents pinta bé i seria injust pensar que Torra no fa cas de l'avertència de Pujol feia: "Els catalans van a Madrid i amb dos copets a l'esquena marxem satisfets." El president no pot estar satisfet per molt bona relació de fons que hi hagi davant d'un dia a dia més complicat i estrany que mai. El principal escull: la qüestió judicial que manté empresonats, exiliats i diputats suspesos. El segon: el finançament, que difícilment es resoldrà amb comissions bilaterals. Un tercer: el dubte ciutadà de saber si viu en una prèpública catalana o en una autonomia establerta.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Làmines de dibuix

A finals dels seixanta, l'editorial Meseguer va començar a comercialitzar la col·lecció de làmines de dibuix d'Emili Freixas, un dels il·lustradors més populars de la postguerra. Eren uns sobres de color vermell, numerats i ordenats per temes, dins dels quals hi havia una dotzena de làmines que havies de copiar pacientment per introduir-te en el maneig del llapis. Jo devia tenir vuit anys quan les vaig veure per primera vegada al mostrador de la papereria del barri. Cada setmana o cada quinze dies demanava els dinerets a la mare i me n'anava a buscar una carpeta nova d'aquelles *Lecciones de dibujo artístico* que posaven a prova les meves aptituds per donar una forma convincent als pètals d'una flor, al barret emplomallat d'un mosqueter o als complexos tirabuixons d'una senyorrassa rococó. En vaig copiar molts, d'aquells dibuixos: cérvols, castells, vestits d'època, arbres vora el riu, un poltre al galop. Avui encara, si mai he de dibuixar un cavall, sé que més important i tot que perfilar bé la corba de la gropa és copsar la veneta que li travessa el

“El mètode Emili Freixas consistia a revelar-te la forma de les coses

cap des del front fins al musell i la lleu ombra oliosa de l'anca, com si el muscle s'estremís. El famós "mètode Emili Freixas" per aprendre a dibuixar consistia a familiaritzar-te amb la forma de les coses més que amb les coses mateixes. Et cenyies al model que ja et venia donat, i acabaves dibuixant un ull o una cornamenta a còpia d'imitar un traç, de dosificar els ombrejats, de prémer amb una mica d'intenció el grafit aquí o allà i de deixar-hi un punt cec al mig per despertar-hi una llusor. Recordo que vaig proposar-me l'exercici de dibuixar cada any la mateixa figura d'una de les làmines per

comprovar com guanyava seguretat. Al cap de molt de temps, els vaig posar tots, potser quatre o cinc, l'un al costat de l'altre, i em va sorprendre que el primer, el que havia fet amb pols inexpert, fos el que tingués més vivesa. Tots volien assemblar-se a l'original, però com més s'hi acostaven, més s'aprimaven i allargassaven. Perdien consistència i fins al traç li faltava vigor, com avorrit de repetir-se. Només el primer, que em va sortir boterut i nerviós, guardava l'encant d'una certa espontaneïtat, el goig d'aquella primera ratlla que, com diu Berger, altera tot el full, com ficar un peix dins una peixera buida. Els moviments d'avantguarda han desprestigiat aquests mètodes imitatius perquè sembla que refrenen la imaginació, però la veritat és que contenen una lliçó molt estimable. Tot és forma. Una flor dibuixada no és la flor que has vist, ni tan sols la que has imaginat, sinó la suma dels gorgots amb què l'has buscada porfidiosament dins el paper, vencent la resistència d'una superfície dura. Les làmines d'Emili Freixas tenien aquest dot'assenyalaven els camins de l'abisme.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ccfbq4>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Un problema molt real

Una de les recomanacions més repetides i segurament més feixugues dels darrers anys és aquella que diu que el govern català i els partits independentistes “s’haurien de preocupar dels problemes reals” dels catalans. La sentència, no cal dir-ho, no reconeix cap gestió als executius sobiranistes i obvia intencionadament que apos per un país nou implica fer una reflexió, que es vol col·lectiva, sobre tot allò que no funciona o que podria millorar del dia a dia dels ciutadans. La desgastada frase ha estat el salvavides on agafar-se de les anomenades forces constitucionalistes i, junt amb la Carta Magna, l’excusa perfecta per no abordar la situació a Catalunya. Si no consideres “real” que més de dos milions de catalans vulguin un estat i que el 80% demani un referèndum, per què t’hauries de molestar a donar cap resposta?

Entonava ahir l’enfadosa cantarella

“Apostar per un país nou implica fer una reflexió, que es vol col·lectiva, sobre allò que no funciona o que podria millorar

el ministre espanyol d’Exteriors. Josep Borrell afirmava que els governs tenen l’obligació de buscar solució als “problemes reals” i, en una tonada del tot coneguda, insistia que el dret internacional no empara el dret d’autodeterminació, tret del cas de les colònies. La cançó acabava amb una crida

del veterà socialista a no reconèixer “cap superioritat moral” en l’independentisme. I ho deia ell, que fa uns mesos –quan no era ministre ni Pedro Sánchez president– parlava de “desinfectar Catalunya” abans de “cosir les ferides” que, al seu parer, havia provocat l’independentisme. És allò de veure la palla en els ulls dels altres i no la biga en els teus.

No és casualitat que Sánchez elegís a Borrell, un perfil que podria encaixar perfectament a Ciutadans, per a Exteriors. El socialista valorava ahir que s’hagi obert una via de diàleg entre el presidents espanyol i el català després de molts mesos sense interlocució institucional. Benvinguda sigui. Però el veritable pas endavant seria que aquesta, més enllà de fotos amables, serveixi per trobar sortida a la situació que es viu a Catalunya i que, malgrat el que digui Borrell, és un problema molt real.

De reüll Sobre vocabularis

Desglaç. La paraula més utilitzada la darrera setmana, ara que estem en plena onada de calor. Distensió. Cordialitat. Diàleg. També han estat protagonistes unes quantes vegades. La represa dels contactes amb l’Estat espanyol han obert un nou ventall de paraules que semblava que havien desaparegut del diccionari. Algú les havia esborrat. Intencionadament i amb ganes de fer mal. Una pista: de dues lletres, comença per P i acaba per P. Encara, però, no tenim notícies d’on deu ser la paraula més important:

La represa del contacte amb l’Estat ha obert un nou ventall de paraules negociació. Se la busca desesperadament perquè, sense ella, quedem curts. També seria bo que a Madrid ampliessin encara més el vocabulari. Ara mateix puntua negatiu utilitzar la combinació *dret a decidir* i la paraula que provoca més butllofes és independència. Si poguessin, la farien prohibir per alguna reial acadèmia. Quina fòbia a la riquesa del llenguatge!

Però, per sobre de tot, el més important és passar de les paraules al fet. De poc en fem, d’ampliar vocabulari si al final tot queda en literatura. Els ciutadans tampoc s’empassen ni el teatre ni la poesia. Estem parlant de drets i de presos polítics. I ja no es pot engalipar amb quatre paraules boniques. Va quedar clar dissabte en la manifestació a Barcelona. El clam era nítid. Ni presó, ni exili. Ni un pas enrere. Independència. Aquestes paraules no les hem perdut mai del vocabulari.

Les cares de la notícia

DIRECTORA GENERAL DE FAMÍLIES

Roser Galí Atenció a les víctimes

En el combat contra la xacra de la violència masclista és remarcable el paper dels Serveis d’Intervenció Especialitzada, els SIE, que depenen del departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Els vuit SIE desplegats ara pel territori van atendre 4.126 dones i 977 fills durant l’any 2017.

HISTORIADOR DE L’EDUCACIÓ

Jordi Monés Pujol-Busquets Comprendre la història

Historiador de l’educació, pedagog, escriptor i enginyer de professió, el badaloní Jordi Monés i Pujol-Busquets acaba de publicar el seu darrer llibre, *Educació, país, llengua*. Una contribució fonamental per conèixer i per comprendre la història de l’educació dels Països Catalans.

DIRECTOR DEL FESTIVAL CRUÏLLA

Jordi Herruela Un festival diferent

Actuacions genials com les de David Byrne, un cartell sensible amb els músics catalans i iniciatives pioneres com les d’implementar gots de plàstic 100% biodegradables han tornat a fer del Festival Cruïlla, aquest cap de setmana al Fòrum, un esdeveniment únic en el mapa musical del país.

EDITORIAL

Guerra a la distracció

Les xifres d’accidentalitat a les carreteres catalanes corresponents als primers sis mesos de l’any són alarmants, amb un notable increment dels accidents mortals (+30%), que es tradueix en un augment encara més pronunciat (+42%) de la xifra de morts a la carretera respecte al mateix període del 2017. Noranta-dues persones han perdut la vida a les carreteres catalanes i 362 n’han sortit greument ferides i això és un tràgic balanç, un retrocés respecte a anys anteriors i un viratge respecte a l’objectiu del Servei Català de Trànsit (SCT) de reduir l’accidentalitat un 50% en el període 2010-2020.

Les causes dels accidents són diverses i per tant no hi ha una sola solució que permeti recuperar la tendència a la baixa. No obstant això, la causa més repetida és la distracció del conductor, per sobre de l’excés de velocitat, l’alcohol o les drogues, i això assenjala un cert camí respecte a les mesures a prendre. En aquest sentit, la principal eina del SCT a Catalunya i la DGT a l’Estat espanyol, més enllà de radars, controls d’alcoholèmia o manteniment i senyalització de la xarxa viària, ha de ser conscienciar els usuaris de les carreteres de les conseqüències irreversibles que té distraure’s durant la conducció.

El carnet per punts, implantat el 2006, va tenir un impacte positiu destacable i una de les mesures que ja s’anuncien des de la DGT és justament l’actualització del carnet de punts, amb sancions més dures per als comportaments que més accidents provoquen; entre aquests, la utilització del mòbil pel conductor. Caldrà un temps per poder valorar-ne el resultat. Mentrestant, a les portes d’un mes especialment dens a les carreteres com és l’agost, cal apel·lar una vegada més al seny dels conductors per evitar la pèrdua de vides a la carretera.

Tal dia com avui fa...

1 any

Entrevista a Turull

El nou conseller de la Presidència, Jordi Turull, defensa els canvis en el govern "en el compte enrere definitiu" per fer el referèndum.

10 anys

Espoli al descobert

L'Estat reconeix per primer cop el que paga i rep Catalunya. Pedro Solbes redueix de 2.000 milions les xifres del conseller Antoni Castells.

20 anys

Garzón tanca 'Egin'

Considera provada la connexió del diari amb la xarxa de finançament d'ETA. Cap partit qüestiona la decisió, llevat del PNB.

Full de ruta

Jaume Vidal

Comiats de solter/a

Jo no vaig celebrar comiat de solter, ni tampoc recordo haver participat en gaires. Potser perquè la meua colla no es casava. I, si era el cas, es tractava d'una festa compartida de la parella com a pròleg de la celebració de l'endemà. I no com aquest ritual ancestral, normalment de pessim gust, que ha anat a més. Mai m'han agradat els comiats de solter. Ni com a concepte, ni tampoc per la seva estètica de celebració. I no ho dic només pels ridículs penis que dansen per damunt dels caps de joves (a vegades acompanyades per la mare) que aspiren a fer passar a la futura esposa una nit, el record de la qual li farà superar els moments difícils del seu matrimoni. Ni per l'encara més ridícula disfressa de nadó que solen usar els quasi marits que vestits amb bolquers mostren el simbolisme de la seva immaduresa. Per fer festa no cal perdre el sentit del gust. I hi estic en contra perquè mai són una celebració privada, que en privat cadascú és ben lliure de fer el

El problema dels comiats de solter/a no és la seva pessima i ridícula estètica, sinó voler fer còmplices de la seva celebració la resta de la ciutadania

que li plagui. Sempre demanen la complicitat dels vianants o, com és el meu cas, dels passatgers que en un vol recent des de Lió vam haver de patir no un, sinó dos, comiats de solter/a. Afegir aquest suplici als que comporta el viatjar en *low cost* ja és tibar massa dels límits de la paciència dels viatgers. I encara més quan l'hostessa, per la megafonia de la nau, va donar la benvinguda als celebrants. Haurien d'anar amb compte, perquè un cop t'enlaïres és de difícil controlar. Així va passar dissabte passat quan la Policia Nacional va desallotjar, en un tren AVE que feia el trajecte de Madrid a Màlaga, els participants en tres comiats que s'havien fet forts al cotxe restaurant tot destorbant els passatgers. Es tracta de persones que pensen que les seves gràcies són per compartir. En un hotel de Lloret em vaig trobar tres comiats de soltera (per l'edat crec que eren de divorciada) en què les participants literalment empaitaven els cambres. La gent que com jo érem allà amb fills no sabia on ficar-se. I la canalla, atònita, tampoc.

Tribuna

Josep Valls. Escriptor

Insomni, mandra, calor

Com moltes altres modes o corrents, això de donar tanta importància al problema de l'insomni, diuen que també ha vingut d'Amèrica. Ara, arreu, cada dia se sent més gent queixar-se de no dormir bé, cada dia els hotels han de tenir llits més durs (o més fustes sota el matalàs), cada dia es prenen més potingues i cada dia tenim més raons per ficar-nos al llit intranquils o directament empenyats. Ara només es veuen als museus aquells immensos, venerables llits dels besavis, aquells jaços de ploma, de llana o de pellons, aquelles estructures de baldaquí pontifical i capçaleres amb angelets que ensenyaven un pito de confiteria. Ara tothom vol superfícies dures, matalassos aplanats, horitzontalitats sense onades.

ES VEU QUE ELS AMERICANS són els campions mundials de l'insomni, però a Europa els que dormen pitjor i alhora usen mes somnífers i tranquil·litzants, són els francesos. Més de la meitat dels adults han de prendre alguna mena de pastilla per tenir un bon son i, en canvi,

una enquesta de *Le Monde* (fa pensar que deu haver preguntat els francesos que no prenen mai res per anar al catre), diu que el quaranta-vuit per cent el tenen molt dolent. Sembla un contrasentit, però ja se sap que això de les enquestes sol resultar una aixecada de camisa. Badouin de Borinat, un moralista del nostre temps segons *Le Nouvel Observateur*, diu que les enquestes són com una senyora complaent: sempre diu que sí, si saps preguntar bé. Si fa no fa com aquell resultat d'una que va fer *Le Matin* ara fa uns anys, on s'assegurava que el setanta per cent de les do-

nes casades franceses eren infidels al seu marit. El setanta per cent...! Aleshores vaig pensar que, en la meua llarga etapa a l'hostaleria, vaig tractar precisament i només el trenta per cent restant.

DORMIR BÉ ÉS IMPORTANT, ja se sap, sobretot a l'estiu. Per això segueixo de més a prop, en temps de calor, les recomanacions i investigacions del meu admirat doctor Eduard Estivill, que, tot cantant i tocant la guitarra, deu ser l'home que més sap sobre insomni, hipersomnia, roncaments nocturns, apnees, síndrome de cames cansades, *jet lag* i tot això. No sé el percentatge de gent que dorm malament a casa nostra, però m'és igual; crec molt poc (o gens) en les enquestes i, a més a més, el senyor Pla m'ensenyà a no creure tampoc gaire en els refranys. "Qui paga mana" hauria de ser "qui mana, cobra" i, amb la calor que afavoreix una mandra quasi còsmica, soc devot practicant d'aquest antirefrany que diu així: deixa per a demà el que hauries de fer avui, potser demà ja no ho hauràs de fer.

“Es veu que els americans són els campions mundials de l'insomni”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Emergència viària

Les estadístiques demostren que la sinistralitat viària ha augmentat en el primer semestre d'aquest any respecte als mateixos mesos de l'any anterior. Accidents que s'han produït sobretot en cap de setmana. Es diu que una de les causes pot ser l'augment de cotxes a la carretera arran del creixement econòmic; però jo crec que la causa principal té més a veure amb la manera de comportar-se a la carretera. Com a usuària diària de vehicle propi, només puc dir que cada dia veig créixer el nombre d'infraaccions a la carretera. Hi ha vehicles que no respecten els límits de velocitat o la distància mínima, com també hi ha vianants que no respecten els semàfors i els vehicles els han d'anar esquivant com poden. El més preocupant és l'ús del mòbil amb una mà, amb l'altra al volant,

fet que ja ha esdevingut com el més normal. I un altre aspecte molt important és el manteniment d'aquestes vies. Aspecte que hauria de ser prioritari per a qualsevol govern.

EULÀLIA ISABEL RODRÍGUEZ
Torroella de Montgrí i l'Estartit
(Baix Empordà)

Soraya Sáenz de Santamaría i l'apartheid

Acabo d'escoltar les impressionants declaracions que ha realitzat la senyora Soraya Sáenz de Santamaría en què acusa el govern de la Generalitat de practicar l'apartheid en contra de tots aquells catalans que se senten espanyols i que, segons ella, no poden viure ni parlar en llibertat. Són unes acusacions gravíssimes, i encara més venint d'una persona que ha estat vicepresidenta de l'anterior govern del PP i que ara aspira a liderar

aquest partit per tornar a governar Espanya. Denunciar que aquelles persones que a Catalunya se senten espanyoles estan oprimides perquè no poden exercir els seus drets polítics ni expressar-se (en les seves idees o la seva llengua) lliurement, és un autèntic despropòsit. I encara més el fet d'haver de recórrer a establir odioses comparacions amb el règim racista i criminal de l'apartheid de la Sud-àfrica del segle passat, en què els negres havien de viure segregats de la població blanca, en barris i escoles separades, sense cap mena de dret polític i veient les seves protestes violentament reprimides. Les seves paraules són un insult a la memòria de persones com Nelson Mandela, qui va haver de viure 27 anys empresonat sota aquella dictadura racista abans de convertir-se en el primer president negre del seu país.

El més greu de tot plegat és

la mala fe amb què actua la senyora Soraya, perquè, com a persona culta i instruïda que és, sap perfectament en què va consistir aquell detestable règim polític. Crec que per dignitat s'hauria de disculpar.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Prysmian i el menyspreu

Els treballadors de Prysmian a Vilanova acumulen setmanes d'aturades parcials per exigir millores salarials. Els treballadors hem patit en aquests últims anys una retallada de sou d'un 18%. L'empresa, en la negociació del nou conveni, ens ofereix un 1% per recuperar el que s'ha perdut. Aquesta proposta té molts qualificatius, però queda palesa la desídia d'una multinacional com Prysmian.

ALBERT CAPDET CASANOVAS
Vilanova i la Geltrú (Garraf)

La frase del dia

“Allarguem la mà al PSC, però hauria de reconèixer que ser còmplice de la repressió i agent del 155 no era el camí”

Elsa Artadi, CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

Tribuna

Miriam Díez Bosch. Directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura

Les religions del vi

El vi i les religions ostenten un vincle d'amor i odi, com tota relació que estigui viva. El vi l'associem al passat pagà amb libacions i festes dionisíiques. Però les religions també se l'han fet seu, acceptant-lo amb passió o rebutjant-lo amb decisió. El vi ha format part de la cultura pagana i religiosa sigui per acceptar-lo, donar-ne gràcies, oferir-lo, o per abstenir-se'n. El vi embriaga, i pot dur, en segons quines quantitats ingerides, al límit entre la raó i una altra dimensió.

UNA DE LES BONDATS del catolicisme és que ha redimit menjar i beure, i no només n'ha fet el centre del seu ritual (l'Eucaristia), sinó que no ha separat aliments purs i impurs. De fet compartir un àpat és un dels actes més fraternals que existeixen, i en la major part de les denominacions cristianes es pot regar amb vi, i no és mal vist. Ara bé, en algunes tradicions protestants el vi no és problemàtic, però en algunes denominacions és prohibitiu. Als Estats Units, per exemple, en un ambient evangèlic, podrien convidar-te a un dinar de feina però el vi no l'acceptarien mai, tot i que te'l podries beure. En altres contextos, ja ni se t'acut, o directament no n'hi ha, com seria el cas d'alguns restaurants de cultura musulmana.

A CATALUNYA ES FABRICA el vi de missa més exportat del món. A més, també tenim el vi Kasher, que encara és una realitat que es coneix poc. No és estrany, també als Estats Units, que a la secció de vi Kasher en una enoteca s'hi trobi sobretot vi d'Israel i vi del Priorat.

EL SANT SOPAR amb Jesucrist i els seus apòstols ha immortalitzat en l'imaginari col·lectiu el calze i dins del cristianisme tenim vinyes del Senyor, raïms, donar fruit, vi a les noces de Canà, vi en molts moments determinants. Dins del catoli-

cisme hi ha històries i llegendes com ara la de Miguel Àngel Almodóvar, que assegura que el vi de l'últim sopar en què Jesucrist va distribuir el pa i el vi entre els seus deixebles era una varietat del que coneixem com a *sirah*, un vi molt tànic, aspre i de graduació més aviat alta. N'hi ha per a tots els gustos.

ELS PRIMERS VINS de la història van sorgir a la zona del Caucas i a Armènia, que curiosament també és la primera nació cristiana de la història. La vinificació és una tècnica antiquíssima i, com diuen els experts, tant l'escriptura, la roda com el vi no han estat inventats: eren allí esperant ser descoberts. Vi i cultura, per tant, no són àmbits separats.

BRUIXOTS, XAMANS, SACERDOTS... han fet servir el vi i l'embriaguesa com a estat per acostar-se al diví. També els cultes als morts l'han tingut present. Fins i tot existeix l'onomància o l'art de fer presagis després de veure quin color té el vi i quins efectes causa sobre determinades persones. Una inscripció de 2.700 anys abans de Crist menciona la deessa sumèria Gestí sota l'advocació de *mare cep*. Gilgamesh, que s'ha exhibit ara al Festival Grec, explica com quan l'heroi va entrar al regne del sol es va trobar unes vi-

“El vi, en presència, memòria, absència o abstinència, forma part de les religions, sobretot de les més mediterrànies

nyes de la deessa Siduri. Tot l'arc mediterrani ha estat terreny de vins, i en les narracions èpiques de sumeris, babilonis, grecs i romans hi trobem al·lusions al vi, però també dins dels egipcis. El vi s'anomenava *làgrimes d'Horus*. Vi i Mediterrània, però també vi en altres zones del món i en altres tradicions religioses. Els textos bíblics es refereixen més de 150 vegades al vi: la primera tasca de Noè quan surt de l'arc va ser plantar una vinya. Tenir vi, donar fruit a la vinya... es considera bíblicament ser beneït per Déu, tenir abundància. A la terra promesa de la Bíblia, el vi no falta, ans al contrari.

EN LA TRADICIÓ GREGA, el déu Dionís va oferir a Ampelus una vinya, i ell la va dur a la humanitat. Amb l'Islam tenim ambigüitats: hi ha alguns poetes àrabs que han lloat el vi –amb moderació–, i molts països musulmans eren productors de vi. A casa nostra, el celler de Capçanes va ser pioner en l'elaboració de vi Kasher (pur), i ja és un referent mundial. No es tracta només de com ha estat tractat el vi i el seu procés, sinó ja des de les vinyes, quants anys han de tenir, quan de temps el terreny ha de deixar-se erm... tradicionalment un 1% de la producció del vi Kasher es destina a les persones més necessitades. Una de les benediccions jueves sobre el vi diu: “*Baruj ata Adonai, Eloheimu Melej Haolam bore pri haga-fen*”; és a dir: “Beneït ets tu Senyor Nostre Déu Rei de l'Univers, que va crear el fruit de la vinya”.

EN EL JUDAISME se santifiquen molts moments i el vi és un ritual habitual. La copa ha d'estar plena fins vessar, simbolitzant l'abundància. També són abundants les associacions que vinculen a tradicions religioses ajuden persones alcoholitzades. El vi, en presència, memòria, absència o abstinència, forma part de les religions, sobretot de les més mediterrànies.

De set en set

Anna Carreras

Pels cables

Passejant per Callera de Palafrugell, una botiga a peu de carrer em crida. Veig complements, cistells de vímet, polseres de turmell amb turqueses i picarols diminuts. Al penja-robes, només enfoco una samarreta blanca amb estrelles platejades. Un dia em van dir que jo era una porta i que darrere meu hi havia una habitació molt més gran, una cambra que no es corresponia amb la mida d'aquesta porta que era jo. Començo a pensar que dins d'aquesta estança hi ha molts cables connectats amb d'altres estances d'altres persones. Poques. Especials. Úniques. Al vespre, a casa, descobreixo que a vuit-cents quilòmetres de mi, mentre jo badava a la botiga, tu cantaves amb la mateixa samarreta blanca d'estrelles platejades. Feia vint anys que no recordava un somni. El primer de juliol em vaig llevar amb una escena nítida a la retina: dues persones-planeta sortien de dos núvols espessos i blanquíssims. Només se'ls veia el tors i el cap. Eren un home i una dona flotant en un espai celeste. Sense moure's de lloc. Potser recolzaven els peus descalços en algun cable (blau) elèctric. “Què hi fas, aquí?”, “Ni idea, i tu?”, “Doncs ja ho veus.” Ella allargava el braç i li tocava el deltoides. Ell reia. “Caram, no?”, “Sí mira, aquí dalt hi ha un gimnàs i per fi tinc temps.” L'equilibri és impossible. Pels cables transitaven estrelles platejades, també. I paraules. Mots accelerats de dues o més síl·labes que fluïen per una ruta invisible cap a les boques d'aquells dos planetes humans, que seguien xerrant mentre arribava la nit, cada vegada més blava. Ells reien mig submergits en els seus núvols. Fins que un llampec groc els va emmudir. I els va enrampar.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent garanteix que els diputats suspesos no hauran de renunciar a l'acta

El president del Parlament sosté que no s'alteraran les majories a la cambra per la resolució del jutge ■ És partidari de fer-ho amb un acord ampli

Redacció
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, vol que la cambra respongui a la interlocutòria del jutge Pablo Llarena que ordena la suspensió de sis diputats independentistes amb una fórmula que garanteixi que no s'alteren les majories i que no s'hagi de renunciar a cap acta.

En una entrevista a l'ACN, difosa ahir, Torrent assegura que no es concretarà la manera d'abordar la suspensió fins que la mesa rebí l'informe encarregat als lletrats, previsiblement abans de dimarts, però, en tot cas, el president assegura que "tota decisió que es prengui s'ha de basar en dues premisses irrenunciables: no permetre que s'alterin les majories parlamentàries per part d'un jutge i que no es faci renunciar a l'acta cap diputat".

En aquest sentit, Torrent ha demanat que la resposta que es doni a la interlocutòria de Llarena sigui amb molt consens. "M'agradaria la màxima unitat política possible, desbordant fins i tot la majoria parlamentària que dona suport al govern", de-

El president del Parlament, Roger Torrent, en l'acte de la seva investidura ■ ORIOL DURAN

sitja. En qualsevol cas, el president afirma que la mesura concreta a prendre es debatrà a la mesa, convocada per dimarts, "i allà es parlarà de la resposta que s'ha de donar a una interlocutòria que referma el relat fictici que es construeix en acusacions falses". El president també ha criticat que Llarena parli de la possibilitat de nomenar un diputat substitut: "La fórmula que proposa és un despropòsit jurídic, polític i des de la perspectiva de la defensa dels drets polítics i civils dels diputats i dels ciutadans que els han votat." ■

Borrell nega l'autodeterminació

El ministre d'Exteriors, Josep Borrell, va assegurar ahir a la cloenda de l'escola d'estiu de Societat Civil Catalana que els referèndums són "profundament divisoris" i va descartar que el dret a l'autodeterminació estigui reconegut internacionalment. Borrell va afirmar que els independentistes no tenen "superioritat moral" respecte de la resta de catalans. En aquest sentit, va destacar que els caps polítics tenen l'obligació de constatar el pluralisme social i de trobar "solucions" als proble-

mes "reals". Així, va destacar l'"esforç" del govern espanyol per establir el diàleg mostrant "empatia", "simpatia" i "bona voluntat".

Borrell no va voler opinar sobre la demanda dels independentistes d'instar la fiscal general de l'Estat a retirar l'acusació per rebel·lió. Borrell va assegurar que és una qüestió judicial i que el govern espanyol "no hi pot fer res". El ministre també va defensar que les euroordres ajuden a "construir" un espai jurídic europeu.

Vista aèria del gran llaç groc humà que es va fer ahir al matí a la plaça de l'Ajuntament d'Igualada ■ ACN

Un gran llaç a Igualada fet per 2.000 persones

Iniciativa per recaptar diners per a l'Associació Catalana pels Drets Civils

Redacció
IGUALADA

Dues mil persones van formar ahir al matí un gran llaç groc a la plaça de l'Ajuntament d'Igualada, en una iniciativa que, sota el nom de *Revoltats*, va reclamar la llibertat dels presos independentistes i el retorn dels exiliats, i va recaptar fons per a l'Associació Catalana pels Drets Civils. El llaç humà el van crear amb persones vestides íntegrament de groc i d'altres de negre. Posteriorment, els participants van formar la bandera negra d'Estat Català.

Els organitzadors de l'acció van destacar "la

gran resposta dels catalans de tot arreu que han vingut a Igualada perviure una jornada familiar, festiva, participativa, plena d'emocions i sorpreses, però a la vegada molt reivindicativa".

Des del balcó de l'ajuntament d'Igualada, l'actriu Lloï Bertran va llegir una carta en nom de la parella de Josep Rull, Meritxell Lluís, que havia de ser a l'acte però a qui li van assignar una visita familiar a la presó de Lledoners. La carta denunciava que hi ha set persones innocents "empresonades per haver estat lleials a la voluntat democràtica de la ciutadania". ■

13018341181672E

Festa Major de Coll de Nargó

Del 25 al 29 de Juliol de 2018

STRESEAND

LA VELLA LOLA

THE Chancelles

Per a més informació:

Ajuntament de Coll de Nargó

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Forcadell serà traslladada a la presó del Tarragonès

El canvi del penal de Figueres al del Catllar és per estar més a prop de la família Serà a finals d'aquesta setmana

Redacció
BARCELONA

L'expresidenta del Parlament Carme Forcadell ha sol·licitat el trasllat a la presó de Mas d'Enric, situada al municipi del Catllar (Tarragonès), per poder estar més a prop de la família, segons van confirmar ahir fonts del Departament de Justícia a l'ACN. Forcadell, nascuda a Xerta, és a la presó de Puig de les Basses, a Figueres, des del 4 de juliol passat. El trasllat es farà previsiblement a finals de la setmana que ve.

La data

24.03.18

entra a la presó Carme Forcadell, com els exconsellers Bassa, Romeva, Rull i Turull, per ordre del jutge Llarena.

L'expresidenta del Parlament està en presó provisional des de finals de març passat, quan novament va comparèixer davant del jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, i aquest va ordenar l'estricta mesura

cautelar, adduint el risc de fuga i de reiteració delictiva, després de processar-la pel delicte de rebel·lió i de malversació de fons públics. Va fer el mateix amb la consellera Dolors Bassa, amb qui fins fa dues setmanes eren a la presó d'Alcalá Meco, a Madrid, i amb els consellers Raül Romeva, Jordi Turull i Josep Rull. Tots cinc engreixaven la llista de presos polítics, amb Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, que hi són des del 16 d'octubre, i l'exvicepresident Oriol Junqueras i l'exconseller Joaquim Forn, des del 2 de novem-

L'expresidenta del Parlament Carme Forcadell amb l'escriptora Isabel-Clara Simó, en l'assemblea general de l'ANC, el febrer passat a Barcelona ■ ANDREU PUIG

bre del 2017.

La setmana passada es va completar el trasllat dels polítics a presons catalanes. Els homes són al mòdul 2 de la presó de Lledoners, al Bages. Les dones van escollir el centre de Puig de les Basses, a Figueres, on l'exconsellera

d'Afers Socials té la família, i on compartien mòdul i les cel·les ocupades de manera individual.

Ara l'expresidenta Forcadell, per qüestions familiars, ha sol·licitat anar al penal de Mas d'Enric, el més modern i inaugurat per la Generalitat el 2015,

després que l'equipament estigués acabat el 2011 però no els accessos. La presó del Catllar té una capacitat per a 1.020 reclusos. Actualment, aquest centre del Tarragonès està ocupat per 709 homes i 32 dones, segons l'estadística penitenciària. ■

Ajuntament d'Alella
EDICTE
Per Decret de l'Alcaldia núm. 849/2018, de 3 de juliol, s'ha ordenat l'inici del tràmit d'informació pública, durant un període d'un mes, de la proposta del Projecte de reparcel·lació que desenvolupa les previsions contingudes al PMU de l'av. Badalona 17 i av. Barcelona, 49-53, formulada pel propietari únic del Polígon d'Actuació Urbanística que abasta la finca objecte del PMU, comptat des del dia hàbil següent al de la darrera publicació del corresponent edicte en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de més circulació, a la pàgina web de l'Ajuntament i al tauler d'anuncis municipal, a fi i efecte que s'hi puguin formular les al·legacions que s'estimin pertinents.
Alella, 10 de juliol de 2018
El secretari general,
Félix-José Valdés Conde

Ajuntament de Móra la Nova
ANUNCI
El Ple de l'Ajuntament de Móra la Nova, en la sessió extraordinària celebrada el dia 21/06/2018, va aprovar inicialment el Reglament de l'ús i ocupació de la via o espais públics amb taules i cadires i altres elements per a terrasses de bars i similars de Móra la Nova. De conformitat amb el que estableix l'art. 63.2 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, se sotmet a informació pública l'esmentat acord juntament amb el text del reglament, pel termini de TRENTA DIES (30 DIES), mitjançant anuncis al BOPT, al DOGC, en un diari dels de màxima difusió de la província, al tauler d'anuncis municipal i al web municipal www.moralanov.cat, mitjançant la plataforma e-Tauler.
En el cas de no presentar-s'hi reclamacions ni al·legacions, l'acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu, d'acord amb l'art. 65 del Decret 179/1995, de 13 de juny.
Móra la Nova, 5 de juliol de 2018.
Francesc X. Molinó Rovira
Alcalde

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
EDICTE
Referència: Expedients núms.: UA70/17/02 i UA94/17/04
Projecte d'urbanització i projecte de reparcel·lació del polígon inclòs dins l'àmbit del Pla de millora urbana de l'illa delimitada pels carrers Cerdanya, Vic, av. Graells i carrer Vallespir del sector industrial II de Sant Mamet, de Sant Cugat del Vallès, respectivament
Data acord: 22 de maig de 2018
Expedient núm. UA70/17/02: La Junta de Govern Local, en sessió ordinària del dia 22 de maig de 2018, va acordar l'aprovació inicial del projecte d'urbanització del polígon inclòs dins l'àmbit del Pla de millora urbana de l'illa delimitada pels carrers Cerdanya, Vic, av. Graells i carrer Vallespir del sector industrial II de Sant Mamet, de Sant Cugat del Vallès, amb obertura del període d'informació pública per termini d'UN MES i audiència a les persones interessades amb citació personal, d'acord amb el que disposa l'article 119.2 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (TRLUC).
Expedient núm. UA94/17/04: Així mateix i a continuació, la mateixa Junta de Govern Local en la mateixa sessió va acordar l'aprovació inicial del projecte de reparcel·lació del polígon inclòs dins l'àmbit del Pla de millora urbana de l'illa delimitada pels carrers Cerdanya, Vic, av. Graells i carrer Vallespir del sector industrial II de Sant Mamet, de Sant Cugat del Vallès, amb obertura del període d'informació pública per termini d'UN MES i audiència a les persones interessades amb citació personal, d'acord amb el que disposa l'article 119.2 del TRLUC.
Durant l'esmentat termini d'UN MES, comptat des del dia següent al de la data de l'última publicació del present Edicte en el Butlletí Oficial de la Província, en la premsa escrita, així com en la pàgina web municipal www.santcugat.cat, d'acord amb el que determina l'article 23.1.b) i 2 del RLU, tota la documentació tècnica i administrativa de l'expedient podrà examinar-se a les dependències del Servei de Planejament i Gestió Urbanística, plaça de la Vila, número 1, i s'hi podran presentar al·legacions mitjançant qualsevol dels procediments previstos en l'article 16 de la Llei 39/15, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
La qual cosa es fa pública per al coneixement general.
Sant Cugat del Vallès, 4 de juny de 2018
L'alcaldesa
Mercè Conesa i Pagès

Ajuntament de Sant Sadurn d'Anoia
ANUNCI
El Ple de l'Ajuntament de Sant Sadurn d'Anoia, en sessió ordinària de data 26 de juny de 2018, va aprovar inicialment la proposta de Modificació puntual del Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) del municipi de Sant Sadurn d'Anoia per la modificació de la zona ubicada en l'antiga Unitat d'actuació número 6 i que afecta al canvi de qualificació de tres parcel·les: Carrer Avenir 24, Carrer Indústria 40 i Carrer Indústria 38, amb un total de 99,47 m² afectats per aquest canvi que es correspon a un 0,63% de la superfície total de la Unitat d'actuació número 6 "La Timba", de conformitat amb l'article 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i sotmetre l'expedient a informació pública durant el termini d'UN (1) MES, comptat des de l'endemà de l'última de les publicacions d'aquest anunci, al BOBP, en un dels diaris de més divulgació de l'àmbit supramunicipal i al tauler d'anuncis de la pàgina web, d'acord amb allò establert als articles 8, 85, 96 i 99 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya -TRLUC-, i articles 23 i 107 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.
L'expedient administratiu amb referència URB/229/2018 es podrà consultar tots els dies feiners en hores d'oficina de 08:00 h a 15:00 h a la Secretaria de la Corporació, plaça de l'Ajuntament, 1 de Sant Sadurn d'Anoia, i a la pàgina web municipal www.santsadurni.cat, al tauler d'anuncis de la seu electrònica dins de l'apartat d'urbanisme.
Queden suspeses les aprovacions, autoritzacions i llicències urbanístiques en aquelles àrees les noves determinacions de les quals suposin una modificació del règim urbanístic vigent.
L'alcalde president,
Josep Maria Ribas i Ferrer
Sant Sadurn d'Anoia, 9 de juliol de 2018.

EL PROCÉS A PUNTA DE BIC
Jordi Magrià Vilardebò

Exposició Castell Centre Cultural - La Nou de Gaià
Inauguració 14 de juliol a les 19.30h
Durada Del 14 al 22 de juliol
Dilluns a divendres de 11 a 13h i de 17.30 a 19.30h
Dissabtes i diumenges de 11 a 13h

Organitza: La Nou de Gaià Regidoria de Cultura
Col·laboren: ASSOCIACIÓ CATALANA PELS DRETS CIVILS, LLIBERTAT, ELS VOLEM A CASA